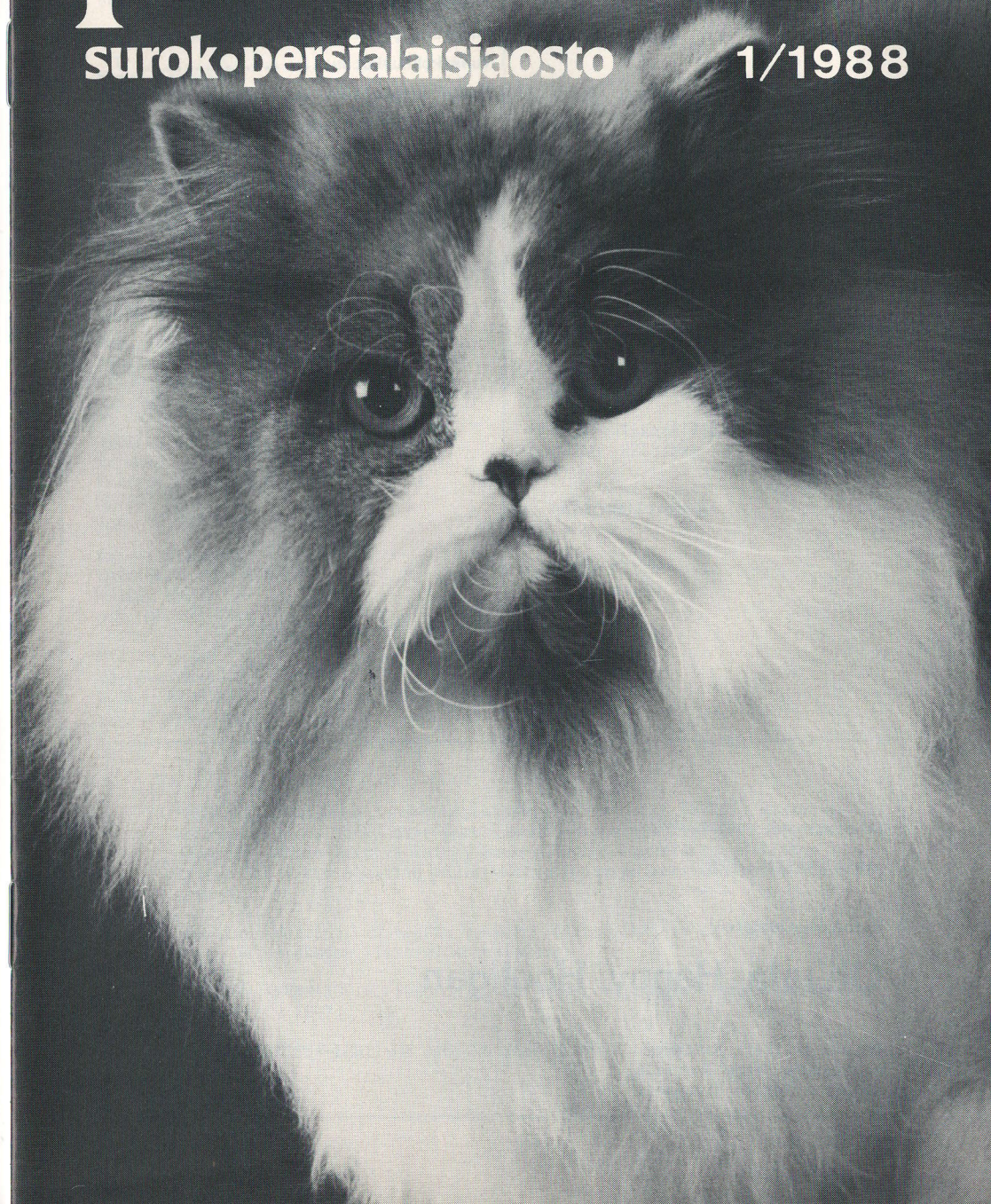

persialaiskissa

surok•persialaisjaosto 1/1988

Tässä numerossa:

Toimihenkilöt.....	3
Puheenjohtajalta.....	4
Punaisen persialaisen trimmaus...5 - 7	
Vuosikokouskutsu.....	7
Kesää muistellen.....	8 - 9
Jaoston esittelynäyttely.....	10
Leikkeleitä.....	11
Musti tuli taloon.....	12 - 13
Rotukissanäyttely.....	14 - 15

Kansikuvassa vuoden 1987

PARAS PERSIALAINEN

Eurooppa Champion

Oh'lala Happy Hooligan

Omistaja Kirsti Naaramo,
kasvattaja Merja Tauriala,
kuvannut Marita Kienanen.

PUHEENJOHTAJA

Jorma Viita
Kapteeninkatu 7 C 54
00140 HELSINKI
puh. 90-665 040

SIHTEERI

Marjo Kapanen
Kapteeninkatu 24 E 65
00140 HELSINKI
puh. 90-629 546

RAHASTONHOITAJA

Vappu Pulkkinen
Ulvilantie 23 E 64
00350 HELSINKI
puh. 90-552 056

JÄSENET

Maria Huhtamo
Metsäpirtintie 2 F 28
02130 ES000
puh. 90-463 714

Sinikka Kandelberg-
Matikka
Fredrikinkatu 30 B 19
00120 HELSINKI
puh. 90-693 2264

Anneli Ojanperä
Tornihaukantie 6 E 85
02620 ESPOO
puh. 90-592 954

Ulrica Thomé
Kapteeninkatu 7 C 54
00140 HELSINKI
puh. 90-665 040

ROTUNEUVONTA

SINIKKA KANDELBERG-MATIKKA
puh. 90-693 2264
MARJO KAPANEN
puh. 90-629 546

ROTUKIRJAUS

HELENA ANTTILA
puh. 90-536 819

PENTUVÄLITYS

SINIKKA KANDELBERG-MATIKKA
puh. 90-693 2264

PERSIALAISKISSA-LEHTI

Kapteeninkatu 7 C 54
00140 HELSINKI

PÄÄTOIMITTAJA .

JORMA VIITA

PERSIALAISJAOSTO on Suomen Rotukissayhdistys r.y:n (SUROK) alaisena toimiva jaosto, jonka ovat perustaneet persialaiskissojen ystävät. Jaostoon voivat liittyä kaikki Suomen Rotukissayhdistysten Keskusliitto SRK r.y:n alaisiin yhdistyksiin kuuluvat persialaiskissojen ystävät.

Jaosto on toiminut 20 vuotta neuvoen persialaiskissojen hoidossa ja rodun jalostukseen liittyvissä asioissa.

JAOSTON JÄSENMAKSU v. 1988 on 20 mk ja sen voit maksaa postisiirto-tilille 629 28-7.

PERSIALAISKISSA-LEHTI ON JAOSTON JÄSENTEN OMA LEHTI !

PUHEENJOHTAJALTA

Persialaisjaosto 20 vuotta

Persialaisjaosto täyttää tänä vuonna 20 vuotta. Lieneekö vika vanhuudessa, kun pitkäkarvapuolella tuntuu olevan haluttomuutta toimintaan. En tarkoita pelkästään Persialaisjaostoa, vaan koko kasvatus- ja näyttelytoimintaa.

Yksikään pitkäkarvakissa ei päässyt kolmatta sijaa paremmaksi, kasvattajaluokasta puhumattakaan. Näyttelyissä on pitkäkarvakissojen osuus vähentynyt vuosi vuodelta.

Se, ettei jaosto saanut viime vuonna aikaiseksi yhtään lehteä, johtuu myöskin tästä haluttomuudesta. Persialaiskissa-lehden toimitukseen ei yksinkertaisesti tullut jäsenistöltä aineistoa niin paljon, että niistä olisi ollut lehdeksi. Osasyynä lehden ilmestymättömyyteen oli, että entinen päätoimittaja vei sen vähäisenkin lehtimateriaalin ja antoi ko. aineiston useista pyynnöistä huolimatta vasta vähän ennen joulua. Lieneekö tarpeellisuutena ollut tahallisesti vaikeuttaa jaoston toimintaa? Syytä on jaoston hallituksessakin. Aktiivisemmalla toiminnalla olisimme varmasti saaneet lehden aikaiseksi.

Toivon tässä olevan tarpeeksi kritiikkiä sekä teille arvoisat jäsenet että meille hallituksen jäsenille, jotta heräisimme ja saisimme tämän lehden ilmestymään vähintään kaksi kertaa vuodessa.

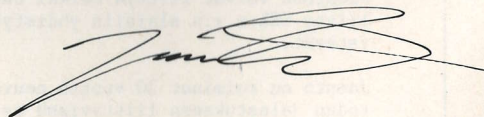
Toivon myös, että kirjoitatte SRK:n Kissa-lehteen juttuja pitkäkarvakissoista, sillä se tuntuu olevan aika lyhytkarvavoittoinen.

Vaikka viime vuoden toiminnan suhteen ei olekaan aihetta iloon ja juhlaan, järjestämme tänä vuonna jotain 20:n toimintavuoden kunniaksi. Luvassa on siis kunnan syntymäpäiväjuhlat. Ensimmäinen juhlatapahtuma on maaliskuun 27. päivänä järjestettävä esitelynäyttely. Toivottavasti tulette suurella joukolla mukaan. SUROKin marraskuun näyttelyssä jaetaan kaikille jaoston jäsenten kissoille juhlaruusu.

Leukoositestivastuksia voitte hakea entiseen tapaan. Todistuksista kopio Vappu Pulkkiselle ja avustus tulee kuin manulle ilällinen. Muistakaa ilmoittaa tilinumeronne ja pankkiyhteyksenne.

Juttuja Persialaiskissa-lehdelle voitte lähettää jaoston sihteeri Marjo Kapaselle tai päätoimittajalle eli minulle. Eikä ole väliä mitä tai miten kirjoitatte pääasia, että kirjoitatte.

Hyvää kevättä,

Punaisen persialaisen trimmaus

Punainen persialainen lienee yksi niistä "vaikeista" väreistä, jonka trimmauksesta kuulee lähes yhtä monta eri ohjetta kuin on omistajainkin.

Ei saa pestä ennen näyttelyä, pestään n. 4 viikkoa ennen, pestään päivää ennen, ei missään tapauksessa saa nyyppiä karkeita karvoja, koska silloin punainen väri häviää, on ehdottomasti nypittävä, muutoin turkki on epätasainen väriltään ja lattea, puuteroida saa vain vaaleita värejä, punainen on myös puuteroitava, jotta turkista saa ilmavan ja kuohkean jne.

Edellä vain pieni osa siitä mitä neuvoja kysyvä kuulee. Siispa seuraa- mat ohjeet ovat ainoastaan sellaiset millä itse valmistan punaturkkini näyttelyyn.

Perusedellytyksenä on tietysti, että kissa on jatkuvasti hyvinhoidettu ja takuton. Hoitamattomasta takkukäljystä ei mestarikaan saa huippukuntoista, vaikka kuinka kampanoi, föönaisi ja nypiksi. Nyppiminen aloitetaan hyvissä ajoin n. 1-2 kk ennen näyttelyä ja jos kissa käy kaikissa kauden näyttelyissä, sen turkkia nyppitään jatkuvasti, sillä karkealla karvalla on taipumus kasvaa nopeammin kuin pehmeällä pohjavillalla.

Onnistuneella pesulla ja föönauksella kruunaat kissasi komeuden. Jos niissä epäonnistuu viikkojen nyppiminen saattaa mennä täysin hukkaan.

Itse pesen punaiseni 1-2 päivää ennen näyttelyä seuraavin ohjein:

1. Kissa kammataan ja karstataan, jotta mahdollisimman paljon irtokarvaa saadaan pois. Puhdistetaan myös korvat.

2. Astianpesualtaaseen, lastenammeeseen tms. lasketaan lämmintä vettä (huom. koska kissan ruumiinlämpö on korkeampi kuin ihmisen, voit käyttää vettä, joka omaan käteen tuntuu hie- man kuumalta, kissalle se on silloin juuri sopivaa).

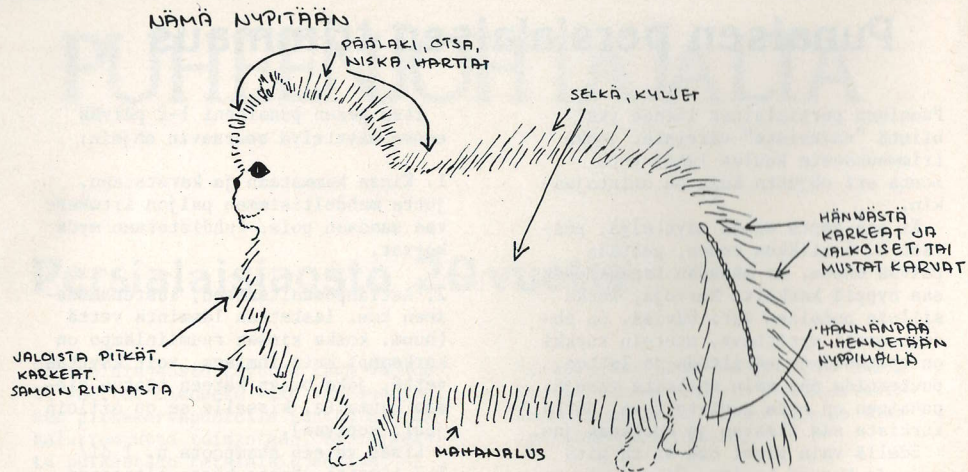
Lisää veteen shampooa n. 1 dl/ 5-7 l vettä. Nosta kissa altaaseen ja kastele huolella. Turkin pitää olla märkä pohjaan asti, myös vatsapuoli on huomioitava. Korviin, silmiin ja suuhun vettä ei saa mennä.

3. Nosta kissa altaasta ja vaahdota shampooilla, huuhtelee edellisessä vedessä, toista käsittely. Huuhdo juoksevan veden alla niin, että kaikki shampoo on varmasti pois turkista. Älä käytä hoitoainetta, se usein jättää turkin tahmean tuntuiseksi.

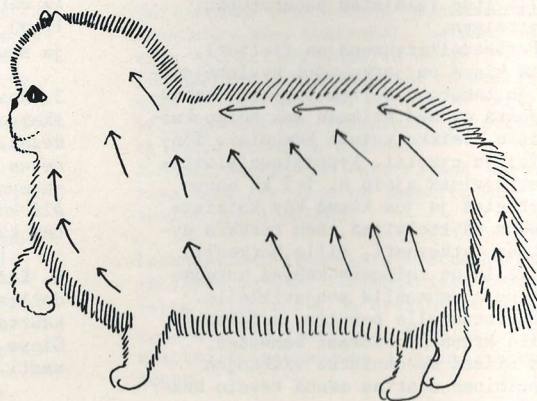
4. Kuivaa kissa froteepyyhkein mahdollisimman kuivaksi. Suihkuta turkki kattaaltaan sähköpoistajalta (Coat Gloss anti static) ja hiero huolellisesti.

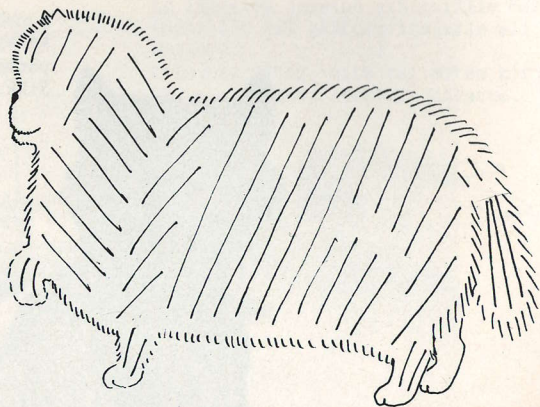
Kylvyssä musta persialainen Sikkimin Dark Dynamite

KUIVATESSA HARJAA
NUOLTEIN OSOITAMAAN
SUUNTAAN

PUUTEROINTI KÄY HELPOSTI
TEKEMÄLLÄ JAKAUKSIA
1-2 cm VÄLEIN JA RIPOT-
TELEMALLA NIUHIN
PUUTERIA

KOKOUSKUTSU

Persialaisjaoston vuosikokous pidetään torstaina maaliskuun 24 p:nä
1988 alkaen kello 18.00 Lallukan taiteilijakodin Marin-salissa,
Apollonkatu 13, Helsinki.

Esillä vuosikokoukselle kuuluvat tilinpäätössiisat.

Jaosto tarjoaa kahvit.

Helsingissä 22 päivänä helmikuuta 1988

Hallitus

TERVETULO A!

... Punaisen persialaisen trimmaus
jatkuu

5. Kuivattaminen voi alkaa. Hiusten-
kuivaajaa parempi apuväline on lämpö-
puhallin. Siinä ilmavirta tulee suu-
remmalta alalta, ääni on hiljaisempi
ja ennen kaikkea molemmat kädet ovat
vapaana työskentelyyn. Suorita kuivaus
kuvasarjan osoittamalla tavalla.
Vatsapuoli on syytä hoitaa alussa,
sillä siellä olevat ohuet karvat kui-
vuvat omia aikojaan, jolloin seura-
uksena kiharainen turkki.
Anna kissasi vilvoitella välillä!

6. Kun turkki on melkein kuiva (tun-
tuun enään hieman nihkeältä käteen)
suorita puuterointi tekemällä turk-
kiin jakauksia ja ripottelemalla nii-
hin puuteria. Jatka kuivaamista kunnes
turkki on joka puolelta varmasti kuiva.

7. Harjaa irtopuuteri huolella pois
turkista, suihkuta jälleen sähkönpoi-
stajalla ja ... siinä sitten pitäisi
olla kaunis, kuohkea, punainen karva-
pallo!

Muista! Myös kynsien leikkuu on osa
näyttelyyn valmistelua. Se helpottaa
arvosteluhenkilökunnan työtä eikä
silloin näyttelyverhot, koristetyy-
nyt ym. tule kerta ulos häkistä
kissan mukana.

Nämä pesu- ja trimmausohjeet sopi-
vat myös muun värisille kissoille.
Mustaa ei tietenkään ole hyvä puute-
roida ja vaaleat värit pestään 5-7
päivää ennen näyttelyä ja niitä puute-
roidaan sen jälkeen päivittäin.

Anne Kotivuori

Kesää muistellen

YÄK LINTUJA

Viime kesä tuli ja meni niin ettei sitä edes huomannut. Kesän mukana tuli tietysti kärpäset, hyttyset ja lumisateet kuten niin monena Suomen kesänä.

Kissoillemme Sussulle ja Nonalle mielenkiintoisin kesävieras oli västäräkipariskunta, joka teki pesänsä mökkimme harjahirren päälle.

Tiedetäänhän miten siinä käy kun naaraslintu ja uroslintu muuttavat samaan pesään, siitä tulee tietysti iso kasa munia.

Vaikka kesä olikin niin kylmä kuin nyt oli onnistuivat västäräkit hautoamaan munat sirkuttaviksi poikasiksi.

Sussu ja Nona varasivat tontit pesän alapuolelta ja vartioivat siinä vuorotta aamusta iltaan odottaen, että suuhun tippuisi tuore "västärä-kinkoipi".

Västäräkkivanhemmat hätistivät kissoja minkä ruoan kantamiselta ehdivät. Ne tulivat jopa hullunrohkeiksi. Ensin pyrstö väpätti viiden metrin päässä, sitten kolmen ja uskaltautui pa toinen kerran jopa alle kahden metrin päähän kissoita. Silloin tosin huusi Ulli minkä kurkusta irti sai. Kissat säikähtivät talon alle ja lintu puuhun. Oli muuten paisti lähellä, ajatteli Nona mieli mustana.

Tätä näytelmää jatkui pari viikonloppua. Juhannuksena oli yksi poikainen pudonnut pesästä ja kuollut. Onneksi kissoilla ei ollut osaa kuolemantuottamuksessa. Loput poikasot olivat eräänä aamuna lentäneet omille teilleen.

Loppukesästä tuli västäräkipariskunta vielä muuttomatalla hyvästelmään meitä kuin kiitokseksi vuokratusta harjahirren päästä.

Nona eli Ch Gayaneh Bettina

VENELIJÄKISSAT

Kesäloman aikana teimme puolentoista viikon venematkan Suomen kauniissa saaristossa. Sussulla ja Nonalla onkin jo aikamoinen kokemus "laivakissana" olosta.

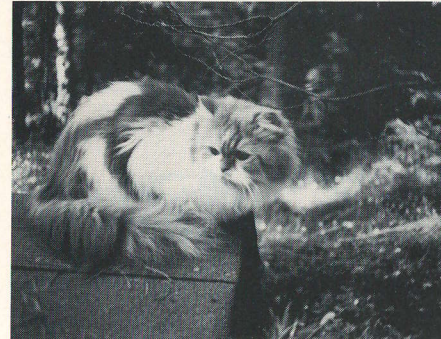
Kummallakin tytöllä on veneessä oma mielipaikkansa. Sussun paikka on karttapöydällä. Siitä sen on hyvä katsella minne navigoidaan. Merikortti joudutaan tietysti pitämään jossain muualla, ettei neiti häiriinny.

Puolet veneretkestä oli niin tuulista, että kissat piti laittaa kuljetuslaatikoissaan veneen takaosaan, koska plaa-naava vene hakkaa kovassa aallokossa ja se on kissoille aika epämiellyttävää.

Matkareitti kulki Inkoosta Tammisaa-reen, sitten Hanko, Naantali, Lappoo ja määränpäähän Maarianhamina. Kissat tottuivat veneilyyn yllättävän nopeasti. Jo ensimmäisenä iltana ne käyttäyivät niin kuin olisivat aina olleet veneessä.

Pysähdyimme melko usein, koska oli mukava tutkia tuntemattomia saaria. Samalla kissat saivat ulkoilla. Kummallakin oli kaulapanta ja talutushihna, ettei tutkimusretket tulisi liian pitkiksi.

Matkalla näimme paljon muitakin veneilijöitä. Moni ihmetteli, että mukanamme on kaksi kissaa ja vieläpä "angoroita". Sai siinä monesti selittää, että ne ovat persialaisia.

Sussu eli IntCh Rostican Suzette

KATSE VOI TAPPAA

Yhtenä kesäloman päivänä Sussu istui syvässä heinikossa ja maukui Ullia katsomaan löytöään. Sussun ihmetyksen kohde oli pieni hiiri.

Hiiri istui ruohojen alla niin, ettei Sussu päässyt siihen käsiksi. Se oli aivan kuin ei mitään vaaraa olisi mailla eikä halmeilla.

Ulli kutsui minut katsomaan Sussun kaveria; siinä se istui ja mutusteli jottain ruohonjuurta. Sussu oli tietysti kovin kiinnostunut tästä ennen näkemättömästä otuksesta. Se työnsi kuononsa parinkymmenen sentin päähän hiirestä, jolloin tämä huomasi uhkaavan vaaran ja jäykistyi aivan liikkumattomaksi.

Luulimme hiiren pystyvän olemaan niin liikkumatta vaaran uhatessa. Aikamme sitä katsoimme kunnes tajusimme, että se ressu oli saanut sydänhalvauksen ja kuollut. Emme tietenkään antaneet hiirtä Sussulle vaan hautasimme sen hiirten hautausmaahan.

Tulipahan todistetuksi omin silmin, että katse voi tappaa - ainakin kissan katse.

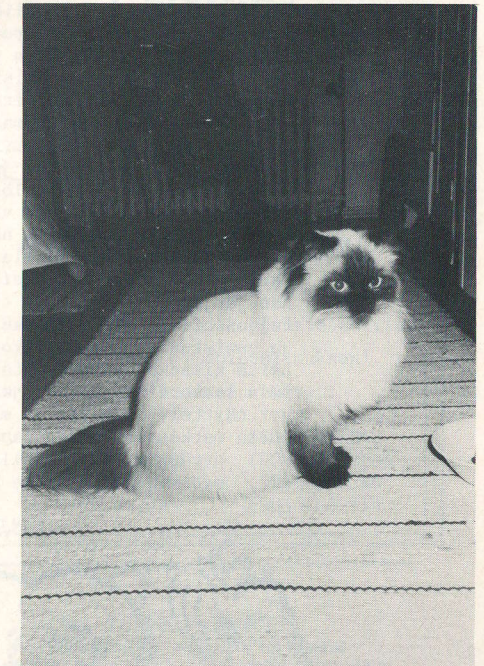
Jorma Viita

VETLAB HOITAA SUOMEN LEUKOOSI-TESTAUKSET

Siirikkalassa, Tampereen lähellä sijaitseva uusi testientekolabbis jatkaa VELLin lopetettua testien oton kissojen verinäytteiden tutkimista. Testin voi otattaa omalla eläinlääkäriällä, joka lähettää sen tutkittavaksi Siirikkalaan. VETLAB toivoo, että testitulokset maksetaan jo eläinlääkärille, muussa tapauksessa peritään pienlaskutuslisä ja postikulut testihinnan päälle. Vaikka testipaikka muuttuikin, eivät testien hinnat ole oleellisesti muuttuneet. Kaksi ensimmäistä kissaa maksaa 80 mk/kpl ja sen jälkeen saman perheen seuraavat kissat 30 mk/kpl. Lisäksi tulee tietysti eläinlääkärin palkkio.

Rotutoimikunta suosittaa kaikkien siitokseen käytettävien kissojen testaamista.

Ch Finpoint Serenate
ruskeanaamio colourpoint
omistaja Sinikka Kandelberg-
Matikka

JAOSTON ESITTELYNÄYTTELYSSÄ RIIHIMÄELLÄ

Tuli huhtikuu ja päiviä viisi
saa entiset lupaukset viedä hiisi.
Taas näyttelyyn voin osallistua tähän
kun liittokokousedustajat viisaat vähän
ne rokotusaikoja rustas taas kerran
ja vuoden väliaika jäi taakse herran.
Oli sunnuntai ja aurinko paistoi
autojono Riihimäelle pitkäksi paisui
perille kun päästiin niin huomasi heti
että harrastus hauska jälleen meitä yhteen veti.
Ihmisillä kiire oli kauhea ja kamala
me kissat katselimme hymyillen takana,
ne kanto häkkeitä ja levitti pressuja
joku pyyhki pöytää ja haki esuja.
Eläinlääkäri halusi kaikki meidät katsastaa
hän tarkasti katsoi myös korvat ja vatsasta.
Sitten häkkiin siirryimme ihailijoita odottamaan
ja ovella alkoi jo ihmiset jonottamaan
kun ovet aukes oli ryntäys kova
meinas jalkoihin jäädä ovimies niin soma
puheenjohtaja nääs otti ensivuoron
taas kerran toimeen johti jaoston kuoron.
Toini ja Ulla meitä esitteli vieraille
Nässäkkä auttoi meidät häkistä pöydälle
Toini kertoi kuinka kauniita ollaan kaikki
meinas pöydältä välillä pudota maikki.
Meitä kuvattiin paljon ja videokin tehtiin
saa nähdä koska tulee Helsingin teatteriin.
Kissarotuja oli kaikki mitä löytyy Suomesta
persialaiskissan näkökulmasta oli leppäkokin matkassa.
Riia myi arpoja ja kartutti jaoston kassaa
Anneli piti salakapakkaa ja tarjosi nassaa.
Kahvi oli hyvää ja sämpylöitä piisas
oli ollut nääs etukäteen viisas,
hän tiesi että ihmisillä nälkä on kova
siksi oli tarjoilu todella soma.
Marjo alkoi näyttelyn yleismies Jantuseksi
hän järjesti, junaili ja tiesi mitä kysyä keksi.
Paljon oli toisiakin jotka uurasti ja ähkäs
ja onnistuneen päivän tekoon kaikkensa tähtäs
heitä kissakansan puolesta kumarran ja kiitän
näin laakereita jälleen jaostolle niitän
nyt näyttely on käyty ja muistoja riittää
uutta matkaa odotellen tahdon teitä kaikkia kiittää
hyvää jatkoa kaikille kissoillille ja
myöskin omistajille

TANJULIN NADJA

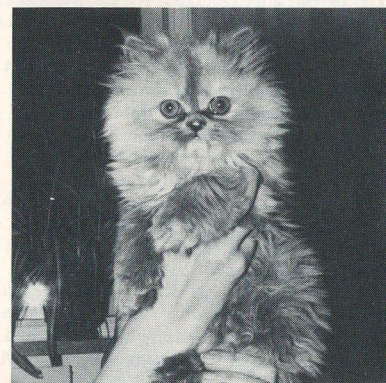
Fizgerald
persialaiset
25 vuotta
Marita Kienanen
Hiihtomaentie 38 A 9
00800 HELSINKI
(90) 786 366

TANJULIN

Sinikka ja Erkki Eeriksson
Puh. (90) 8021 653

SIKKIMIN
Tuula Tolonen
Puh. (952) 668 27

Caparin Kachina ja Mircos lähettävät
terveisii Persialaiskissa-lehden
lukijoille odotellen kesän saapumista
päästäkseen uusille kanoottiretkille

Caparin

Tarja & Marjo Kapanen
Puh. (914) 399 57 & (90) 629 546

esittelynäyttely

pidetään 27.3.1988 pääkaupunkiseudulla.
Tulethan Sinäkin kissoinesi mukaan!
Tiedustelut ja ilmoittautumiset:

Jorma	(90) 665 040
Cindy	(90) 693 2264
Marjo	(90) 629 546
Maria	(90) 463 714

TUNNE VASTUUSI!
Testaamaton siitosuros tai -naaras
on riski koko kissakantamme tulevaisuudelle.

TESTAA KISSASI!

Musti tuli taloon

Kaikki alkoi siitä kun Iiku-likan tytär Kokkonen tuli meille viikonlopukylään. Me Iikulaisen kanssa naurettiin sille, koska se oli menossa näyttelyyn - meinattiin melkein revetä vahingonilosta. Vaan jos oltaisiin silloin tulevaisuudesta tiedetty niin olisi meiltä hymyt hyytyneet.

Sunnuntaiaamuna lähti Reinikainen avuliaana miehenä Kokkosta näyttelyyn raahaamaan ja kuulin hänen kysyvän, miksi Mamma-kissan kuljetuslaatikko-kin otetaan mukaan. Päivi vaan sanoi luvanneensa sen lainaksi yhdelle kis-salle.

Illalla tulla kolisteli Päivi takaisin kotiin Mamma-kissan laatikon kanssa ja siinä istui aivan vieras persialaispentu. Mikä tuo on, kysyi Reinikainen uhkaavalla äänellä. Minä ja Iiku-likka seistiin hänen ympäril-lään kahtena suurena kysymysmerkinä. Eikös tuota laatikkoa pitänyt lainata jollekin kissalle? Siihen vastasi Päivi pienellä äänellä, että niinhän sitä lainattiinkin - Mustille. Siihen sanoi Reinikainen aivan hirvittävän uhkaavalla äänellä, että MIKÄ TUO MUSTI ON??? Minä ja Iiku-likka oikein pelästyttiin ja maastouduttiin. Niin pelästyi emäntäkin ja sanoi hyvin hyvin pienellä äänellä, että Reinikai-nenhan lupasi, että hän saa itse hankkia itselleen syntymäpäivälahjaksi jotain pientä ja sievää ja tässä se nyt on.

Syvä hiljaisuus laskeutui Mäkelän-kadulle.

Päivi avasi laatikon ja esiin pomp-pasi lumivalkoinen kehräävä untu-va-pallo, joka yritti heti tulla meidän luoksemme tuttavuutta hieromaan. Me alettiin heti ilkeästi sähisemään ja palautettiin se välittömästi riviin ja ojennukseen.

Itsekä sinä sen Musti-nimen keksit, tivasi Reinikainen Päiviltä, johon tämä vain vaisusti nyökkäsi. Reinikai-nen pudisti päätään ja mutisi hiljaa itsekseen: "Idiootti mikä idioitti."

Minä ja Iiku-likka päätettiin heti alkaa inhota mustia sydämemme pohjas-ta. Jos se olisi ollut edes kolla, mutta ei, tyttöhän se. Ensimmäisenä iltana me vaan katseltiin kun se tu-tustui uuteen kotiinsa - meidän ko-tiin!!

Heti maanantaina me aloitettiin sen systemaattinen kiusaaminen.

Me täi oikeastaan minä laskelmoin näin: jos Mustia ei päästetä hiekka-as-tialle vaan pidetään se kiikissä sohv-an alla niin sen täytyy tehdä vessa-asiat-kin sinne. Sitten Reinikainen hermostuu ja pakottaa Päivin viemään Mustin ta-kaisin Tintin luo Hyvinkäälle. Isäntä ei kuitenkaan sanonut mitään, näinpä hänen jopa joskus taputtavan sitä eikä Päivi tietenkään muuta nähnytkään kuin Mustin ja siivosi mukisematta sen jä-tökset. Voitteko kuvitella, hän jopa torui meitä niiden takia! Mehän vaan puolustettiin meidän reviiiriä tunkei-lijaa vastaan.

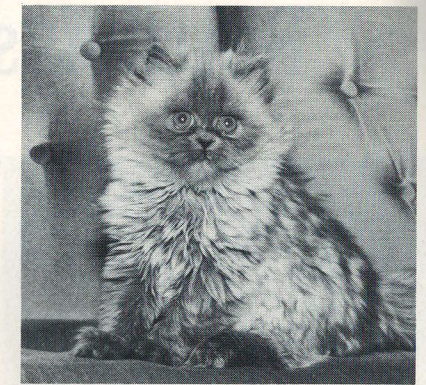
Pikkuhiljaa alkoi Iikulaisen ote lip-sua. Se on aina tykänny leikkimisestä ja Mustihan ei muuta - vielä tänä päi-vänäkään - tekisi. Katkerana syrjästä seurasin kun ne kaksi keskenään rutta-sivat mattoja kyytiä antamis -leikissä. Se oli ennen minun ja emännän oma leik-ki. Sitten ne pallottelivat paperitol-loilla ja narunpätkillä. Minua kenkutti niin, etten viitsinyt enää edes kerjätä kahvipöydästä. Emäntä yritti pullaa tarjota ja isäntä taputtaa, mutta minä vaan marssin mielenosoituksellisesti toiseen huoneeseen.

Sitten pistin oikein ison vaihteen päälle ja aloin urakalla vainoamaan Mustia. Raavin ja purin sitä aina kun vain voin eikä kukaan huomannut mitään niin ovela osasin olla. Sitten Päivi sai minut itse teosta kiinni. Onnistu-in juuri oikealla koukulla halkaisemaan ensin Mustin nenän ja sen pinkaistessa karkuun täydensin työtä vasemmalla suo-ralla. Siten ennen niin puhtaan valkoi-nen kissanpentu olikin punainen edestä ja takaa.

Silloin Päivi nappasi minua niskasta kiinni ravisteli kuin rottaa ja huusi ja kirosi kuin hyeena. Sitten alkoi mäiske käydä kun hän pehmitti peräpäätäni ja minä huusin niin kovaa kun jak-soin, mutta emäntä huusi vieläkin ko-vempaa. Ääntäkin nopeammin lensin lopuk-si vessaan, ovi pamahti perässäni kiin-ni ja sillä minä istuin yksin takapuoli kihelmöiden. Huh, huh, Päivi taisi to-della suuttua. Täytyy myöntää, että ehkä menin vähän liian pitkälle ja päätin muuttua - jos nyt en yhtään kiltim-äksi - niin ainakin ovelammaksi. Toista tällaista selkäsaunaa en enää halua saa-da. (Myöhemmin naapurin rouva sanoi hei-dän kissansa Kashmirinkin tehneen asen-non, kun Päivi huusi minulle).

Aloin vihaamaan koko kotiväkeä sillä Iiku-likkakin oli kokonaan joutunut Mustin lumoihin. Ne nukkuivatkin yh-dessä. Sain uuden lisänimen - hapan-naama. Kaunista vai mitä. Yritti ne aina halia ja pajailia niinkuin ennen-kin mutta minuahan ei lahjota. Vanha totuushan on, että lapset kasvavat. Niin kissanpenutkin. Yht'äkkiä alkoi Musti huttimaan minua takaisin. se alkoi olla aina vaan kovempi vastus, lat-tialta alkoi löytyä jo muitakin kuin vain valkoisia karvatupsuja. Niissä ry-täköissä minulta katkesi ensin toinen ja sitten toinen yläkulmahammas. Koit-tipa sekin päivä kun sain niellä kar-vaan kalkin ja pinkaista itse karkuun.

Huolestuneena aloin ajatella tule-vaisuutta. Olen nyt viisi vuotta van-hempi kuin Musti, entäs kymmenen vuo-den kuluttua? Musti on kissa parhaim-millaan ja minua alkaa jo reumatismi ja iskias vaivaamaan. Entäs jos se al-kaa silloin maksamaan pottuja pottuina ja minä joudun vuorostani sohvan alle asumaan. Niinpä aloin pikkuhiljaa hie-roamaan sovintoa.

Kissan-kissalan sininen persialaispentu

Tänä päivänä on Musti asunut meillä melkein vuoden. Täytyy myöntää ettei se ole ollenkaan hullumpi kaveri. Ei se muista ollenkaan pahalla entisiä, se vaan kehrää ja leikkii koko ajan. Olenpa minäkin jo leikkinyt sen kanssa kyytiä antamista ja välillä me sulassa sovussa ajetaan kaikki kolme toisiamme takaa. Aloin taas kerjäämään kahvipöy-dästä ja kähvelsin tässä eräänä päivä-nä sulamassa olleen sunnuntaipaistin ja kerkesin ahmaista siitä puolet en-nen kuin tekoni huomattiin. Mustikin on oppinut näppärästi kerjäämään ja varastamaan ja loppujen lopuksi meillä on on hyvä kahvipöytä-team sen kanssa. Me molemmat kerjätään ja minä syön omat ja Mustin pullanpalat. Se ei niistä välitä, siitä on vain kiva kerjätä.

Kyllähän me välillä vieläkin kinas-tellaan, mutta muuten on rauha las-keutunut Mäkelänkadulle.

Talvisin terveisin

Mamma-kis

Mintunkukan Siina
alias Musti
nuolee haavojaan

Rotukissanäyttely

Arvostelunäyttelyihin osallistuvien kissanomistajien määrä on viime aikoina noussut melkoisesti. Kun vuosi pari sitten näyttelyihin osallistui noin 150 kaksijalkaista ja noin 300 nelijalkaista, niin tilannetta pidettiin tyydyttävänä ja joskus jopa hyvänä. Tänä päivänä näyttelyyn saattaa osallistua noin 300 näytteliasettajaa ja puolet enemmän kissoja. Eteenpäin menoa näyttelytoiminnassa on siis tapahtunut. Tämä ilolla todettakoon. Samanaikaisesti on ollut havaittavissa myös, ymmärrettävistä syistä johtuen, tietämättömyyttä näyttelyn järjestämisestä aiheutuvi- ta tehtävistä. Koska on ilmennyt kiinnostusta edellä mainitusta, niin rohkenen hieman selvittää niitä asi- oita ja tehtäviä, joiden kanssa näyttelyä järjestävä yhdistys joutuu painiskelemaan.

GrIntCh Tervakon Adalmiina (12b) oli PIROKin viime kesän näyttelyssä paras pitkäkarva ja nyt helmikuussa tuli CACE ja Värin paras -maininta.

Ensimmäiseksi anotaan lupa saada järjestää näyttely tiettyinä aikoina ja tietyllä paikkakunnalla (ajankoh- ta tärkeämpi). Kirje kulkee SRK:n hallituksen kautta kansainväliselle kissajärjestölle (FIFE). Tämä teh- dään hyvissä ajoin. Esim. vuoden 1989 Suomessa järjestettävät näytte- lyt ovat pääpiirteissään jo sovitut. Seuraavaksi on syytä muistaa kir- jeillä niitä arvostelutuomareita ympäri maailman, joita halutaan saa- da näyttelyyn. Sitten onkin vuorossa näyttelytilan etsiminen, ellei ole vakituista paikkaa. Siinä saattaa ilmetä vaikeuksia ainakin Helsingin seudulla. Useimmat koulut, jotka so- veltuisivat tarkoitukseen erinomai- sesti, ovat muutamaa poikkeusta lu- kuunottamatta poissuljettuja. Pää- asiallinen syy on allergiapelko. Muita tiloja karsii kohtuuttomat kustannukset tai penseä suhtautumi- nen kissanäyttelyä kohtaan. Edellä mainittujen ennakovalmistelujen jälkeen voidaan muiden tehtävien ohella järjestää vaikkapa esittely- näyttely.

työ vai harrastus

Näyttelyajankohdan lähetessä alkaa paneutuminen lähiajan tehtäviin. Niitä riittääkin aina enemmän ja enemmän vuosi vuodelta. Luettelomai- sesti voisi mainita seuraavia tehtä- viä: mainonta, hotellivaraukset, as- sistenttien varmistus, eläinlääkäri- en hankinta, vakuutukset yleisölle sekä muille näyttelypaikalla olevil- le, moninainen kirjeenvaihto, erilaiset painatustyöt, asianmukaiset ilmoitukset viranomaisille, kuljetuk- set, näyttelyn pystytys ja purku jne.

Parasta yhteenkuuluvaisuuden tunnet- ta luo näyttelyn pystytys ja sen pur- ku. Siinä todella pannaan väki koetuk- selle ja seulotaan vastuunkantajat. Useasti on havaittavissa, että vas- tuunpakoilijat ja lintsarit ovat en- simmäisinä arvostelemassa näyttelyn järjestäjää jos jokin asia ei ole kohdallaan. Arvostelu tapahtuu joskus melko suurellesesti ja huomiota he- rättävästi. Onko sellainen tarpeen ?

Näyttelyn läpivienti valmisteluineen ja jälkiselvittelyineen työllistää useita kymmeniä henkilöitä. He ovat asialle vihkiytyneitä ja harrastukses- ta kiinnostuneita toimien pyyteettö- mästi ja aikaansa säästämättä. Kai- kille heille on varmaan kiitoksen sana paikallaan. Yli yhdistysrajojen.

Näyttelytoiminta on nykyään jo sel- laista luokkaa laajuudessaan, että uusia ihmisiä kaivataan käytännön toi- miin. Mielestäni entistä suuremmin joukoin työt tehtynä helpottaa meitä jokaista. Harrastus on mukava ja ke- hittävä. Miksi emme toimisi ?

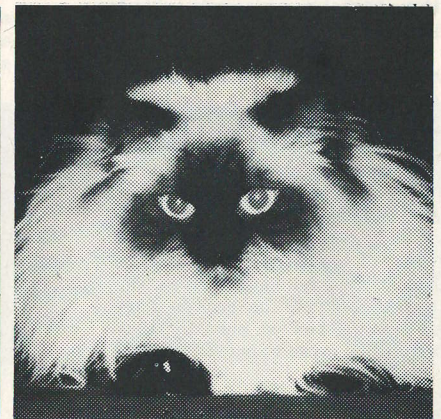
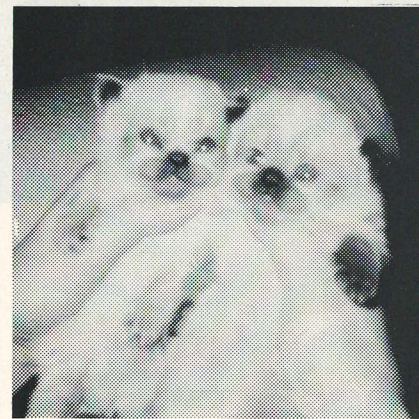
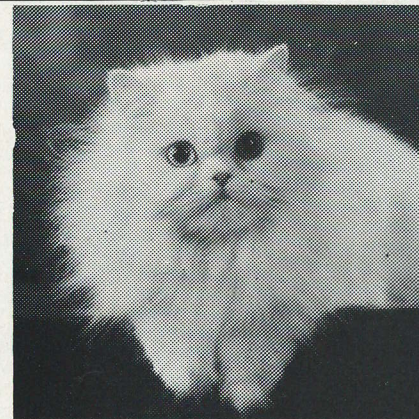
Erkki Eriksson

Chargheleams's Ten To Midnight puna-valkea persialaisuros (tytöt huom! puh. 931-37141) oli viime keväänä Forssassa PPKN ja Best in Show -nuori, syksyllä Jyväskylässä PPK-aikuinen ja valmistui Championiksi SUROKin marraskuun näyttelyssä. Tässä omistajansa Maija Ylisen pitelemänä.

VANSERAN

YKSIVÄRISIÄ
JA
COLOURPOINTPERSIALAISIA

Sinikka Kandelberg-Matikka
Fredrikinkatu 30.B.19, 00120 Helsinki
Puh. (90) 6932 264